

Do tistihmal se pa sledéci sklepi, de se djavnost te naróдне naprave po okoljšinah razširi, postavijo:

§. 1. Namen naróдне straže avstrijskiga cesarstva je: ustavniga cesarja braniti, ustavo in postave hraniti, pokoj in red v deželi, — svobodo in celost vesolniga cesarstva varovati, tedaj se vsakimu sovražniku od zunaj v bran postaviti.

§. 2. V naróдно stražo so dolžni stopiti vsi deželjaki, ki imajo stanovitne prebivališa, v starosti od spolnjeniga 19. do spolnjeniga 50. léta, če niso rokodelski družniki (Gesellen), posli ali taki, ki se z zaslužkam dneva ali tedna preživijo.

Možki med 50. in 60. létam in čez ne, ki so za opravljanje službe še dovolj močni, smejo ako imajo voljo, v naróдно stražo stopiti.

Učenci vikših šol in oboroženi mestnjani stojijo z naróдно stražo vred pod enim vikšim vodstvom; prvi imajo pa, kar njih vladbo in osnovo utiče, posebne pravila.

§. 3. Iz dolžnosti, službo v naródni straži opravljati, so izjéti:

- Duhovni, ktere vére kóli,
- Vojaki in v vojaško službo poklicani brambovci,
- Vsi plačani finančarji, beriči in sódni hlapci brez razločka, nej so v službi cesarski ali sosésk.
- Možki, kteri zavoljo telésne postave ali hirosti službe opravljati ne zamorejo.

§. 4. V naróдно stražo vzéti ne smejo biti možki, ki so zavoljo kakiga hudodelstva v kazin obsojeni bili.

§. 5. Naróдна straža je podložna deželni gosposki in sicer v nar vikšim vodstvu ministru notranjih oprav.

§. 6. Naróдна straža je v soseskkih ustavah vstanovljena in ima tadaj po soseskah osnovana biti.

§. 7. Za zdaj se zamore naróдна straža samo v mestih, tergih in vaséh, kjer je več kakor 1000 prebivavcov, napraviti.

§. 8. V vsaki soseski, kjer se po §. 7. naróдна straža napravi, je v vsih zadevah naróдне straže, ktere niso komandne, posvétništvo naróдне straže, med kteriga dolžnosti se šteje posebno naprava naróдне straže po rodovnih bukvah mož, ki imajo v naróдно stražo stopiti, potem obléka in oboroženje.

Starašina tega posvetništva je vodja naróдне straže vsaciga mesta, terga ali vasi. Oskerbníštvo (Administrationsrath) iz nar menj pet, nar več enajst naródnih stražnikov raznih stopinj, med sabo zvoljenih, je prisédništvo.

§. 9. Oskerbníštvo naróдне straže se ima v vsih rečéh, ki njegovo oblast presézejo, naravnost na deželniga poglavarja, Dunajsko pa na ministra notranjih oprav obrniti.

§. 10. V namen naróдне straže potrebni stroški, kolikor se to iz premoženja posameznih stražnikov ne more storiti, so ravno tako kakor vsi drugi potrebni soseskni stroški soseskam nositi.

Hoyos, Feldmaršal lajtnant in nadvodja naródnih straž.

Negodna želja!

Ne véste, kaj želíte, ki svétovate, prihodnjim našim poslanikam na Dunaj naročiti, se potegniti, de bi se naš slovenski jezik v šole in v kancelije vpeljal! — Práv in lepo je to želéti, pa je še prezgodaj. De se v šolah na deželi mladina le v domačim jeziku uri, je, vsaj na Krajskim, od poglavarjev že zapovédano bilo; de bi se pa v velikih šolah po naših mestih in velikih tergih le samo naš domač jezik rabil, kakor na Laškim, Nemškim, Magjarskim i. t. d. njih, bi se réklo sebe preveč ukleniti; saj mi nismo le udje svojiga naroda, ampak tudi udje vsiga človeštva. — Še posebno prezgodaj pa je želéti, ga že v kancelije vpeljati, kér je še nebin (to je fantičik, ki še ne zna práv bájati (go-

voriti), kér ni še dolgo, kar ga je mati Evropa porodila, kteriga je tavzente lét v svojim prostornim telésu varno nosila, de bi ga dobro ugodnila; rodila namreč ga je, ko so nam rajnki svitli cesar Franc na Ljubljanskim učelišu slovensko šolo vterdili in ko so naše drage kmetijske Novice na dan prišle. — Porjeni dečik sicer čversto raste in se dobro redi in veliko upanja obéta, če ga kaka bolezen ali druga nesreča ne zadéne; de bi pa že zdaj v kancelijah sam kraljeval in gospodaril, je še premlad; je treba še nekoliko poterpeti, de odraste, se uzori in še bolje omika in olika in se dobro že pameti zavé. Toraj pomislite in povejte nam kaj pripravnejšiga in za zdaj potrebnijšiga, kar hočemo svojim prihodnjim poslanikam na Dunaj naročiti, za nas govoriti.

Lozice 4. malitrayna 1848.

J. Podrebernicki.

Vožnja po železnici

je v podobi današnjimu listu pridjana. Namenili smo pri ti priliki kaj več od železnice govoriti, nje veliko koristnost natanjko dokazati, pa tudi kazni oznaniti, ktere brez milosti tistiga zadenejo, ki na ti cesarski cesti kaj poškodva. Pa danes nam ni moč obširniši sostavek v ti reči v natis dati, kér nam je popis družih imenitnih prigodb prostor zmanjšal. Torej danes le to povémo, de iz podobe, ktero je gosp. Blaznik Novicam priložiti dal, bojo tisti braveli, kteri se železnice nikdar niso vidili, saj poverhni zapadek dobili od hlapona ali ognjeniga konja, ki vse druge vozove za ljudi, blagó in živino vleče. — Pred vozovi pa, kteri s puham, ropótam in vriskam po železnici derčijo, se vidi podoba, kako se kmetu, ki tikama železnice órje, konji splašijo, de mu uidejo in on na tla pade. Malar ni brez vzroka to prigodbo pred železnico izrisal, zakaj sperviga se živina, dokler ni ropóta in puha javena, rada plaši; torej naj kmetje poleg železnice delajoči od konca na to marljivi bojo; živina se pa tega sčasama navadi in se potem še ne zmeni, ako ravno cela rajda vozov zaporedama pred njenimi očmi memo derči. Vredništvo.

Oglas.

Prihodnji mesec se bo začel véliki državni zbor v Frankfurtu, kamor bo tudi 7 poslancev iz Krajske dežele šlo. Poslanci se bojo 26. tega mesca v vsaki fari volili. Kakó se bo to godilo, se bo v posebnim listu na znanje dalo.

Slovenski pregovori

nabrani od gosp. prof. Drja. J. Zupana.

Bob čes gojzd, močnik do praga. — Bob zvote, gospodarja pes ne zná. —

Vganjka zastavice v poslednjim listu je:

Ki je 29. dan svečana rojen.

Današnjimu listu je perdján 7. dokladni list.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajuji	
	15. Maliga travna.	gold. kr.	10. Maliga travna.	gold. kr.
1 mernik Pšenice domace	2	20	2	20
1 » » banaške	2	24	2	22
1 » Turšice.....	1	35	1	30
1 » Sorsice.....	—	—	2	—
1 » Réži.....	1	40	1	50
1 » Ječmena.....	—	—	1	34
1 » Prosa.....	1	48	1	36
1 » Ajde.....	1	40	1	28
1 » Ovsa.....	—	58	—	52